

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابھی

برنامه پیشنهادی که با عنوان "وفا به عهد و میثاق" تهیه و تنظیم گردیده است سعی دارد به بررسی این مفهوم عمیق در آثار مبارکه و هدایات بیت العدل اعظم الهی بپردازد.

بیان مبارک حضرت عبدالبهاء که می‌فرمایند:

"قوة میثاق مانند حرارت آفتابست که جمیع کائنات ارضیه را تربیت نماید و نشو و نما بخشد به همچنین نور میثاق عالم عقول و نفوس و قلوب و ارواح را، تربیت نماید. "شانگر اهمیت درک و فهم این اصل اصیل آئین الهی است.

آنچه مورد نظر است بررسی ارتباط ما با عهد و میثاق الهیست که چگونه میتواند در قلوبمان ایجاد شود، و در زندگی روزمره ما جریان و استمرار یابد و نتایج مؤثره به بار آورد.

بیایید در خصوص اینکه " چگونه عهد و میثاق الهی را در زندگی خود متجلی سازیم؟ " با یکدیگر گفتگو نموده و با استفاده از هدایات موجود، درک خود را از مفهوم فوق افزایش دهیم.

جانان خوش باد

حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند:

"هر نفسی متمسک به عهد و میثاق، به جنود ملأ اعلیٰ منصور گردد و در درگاه الهی موفق به فیوضات نامتناهی شود. قوهٔ میثاق مانند حرارت آفتابست که جمیع کائنات ارضیه را تربیت نماید و نشو و نما بخشد به همچنین نور میثاق عالم عقول و نفوس و قلوب و ارواح را، تربیت نماید.

مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۳ ص ۹۶

عنوان: وفا به عهد و میثاق

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع
۲. بیانات مبارکهٔ حضرت بهاءالله
۳. آیات کتاب مستطاب اقدس
۴. لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۵. قسمتی از مکتوب مرقومه از قبل حضرت ولی امرالله به یکی از احباء، ۱۱ آوریل ۱۹۴۹
۶. دو نوع عهد و میثاق
۷. عهد و میثاق حضرت بهاءالله در تاریخ ادیان بی نظیر است
۸. عهد و میثاق مأخذه است روشن گر و مأمنی است امین
۹. بخشی از پیام ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ خطاب به بهاییان آمریکا
۱۰. عهد و میثاق برای زندگی در قرن بیست و یکم به چه معناست؟
۱۱. عهد و میثاق بهائی چیست؟
۱۲. شور و مشورت: چگونه عهد و میثاق الهی را در زندگی خود متجلی سازیم؟
۱۳. برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۴. انس و الفت

۱۵. مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

ای پروردگار، بیچارگانیم، به درگاه تو پناه آورده‌ایم، پریشان روزگاریم، در بارگاه تو سر و سامان جوئیم، افتادگانیم، الطاف تو را نگرانیم، ما را بر عهد و میثاق خویش ثابت و مستقیم فرما و از سهام شُبُهَاتِ مَحْفُوظِ دَارِ و در ظلِّ صُورِ و حمایت خویش جای ده و از امتحان و افتتان ما را مصون دار. توئی مقتدر و توانا.

ع ع

شماره ۱۰۶ مجموعه مناجات‌ها

۳- آیاتی از کتاب مستطاب اقدس

"انَّ الدِّينَ نَكَثُوا عَهْدَ اللَّهِ فِي أَوَامِرِهِ وَنَكَصُوا عَلَى أَعْقَابِهِمْ أُولَئِكَ مِنْ أَهْلِ الضَّلَالِ لَدَى الْغَنَى الْمُتَعَالِ"

"اتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ إِنَّ الَّذِي لَمْ يَتْلُ لَمْ يُوفَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَمِيثَاقِهِ وَالَّذِي أَعْرَضَ عَنْهَا الْيَوْمَ إِنَّهُ مِمَّنْ أَعْرَضَ عَنِ اللَّهِ فِي أَزَلِ الْأَزَالِ ..."

۲-بیانات مبارکه حضرت بهاءالله

"بشنوید ندای مظلوم را و به اخلاق طیبه و اعمال مَرضیه، حق را نصرت کنید. اینست آن عهده‌ی که از اول ایام از کل اخذ شد. طوبی از برای نفسی که به عهد خود وفا نموده. اوست از مُقَرَّبین در کتاب مبین." آیات الرحمن ص ۳۲۸

"حال وقت خدمت است، باید به عهد و میثاقی که تلقاء عرش نمودی، عامل شوی و به کمال استقامت بر خدمت امر قیام نمائی تا جمیع نفوس در ظلّ کلمه‌ی علیا جمع شوند به شأنی که اختلافی ما بین نماند. دنیا و آنچه در اوست در مرور است و آنچه باقی و دائم خواهد ماند، آن خدمتی است که در این ایام از دوستان حق ظاهر شود. به کمال شوق و اشتیاق نفوس پژمرده را به نار شجره‌ی الهیه مشتعل نمائید ...

آیات الرحمن ص

۷ "وَالَّذِينَ تَجَاوَزُوا عَنْ حُدُودِ اللَّهِ وَنَسُوا عَهْدَهُ وَ مِيثَاقَهُ تَاللَّهِ إِنَّهُمْ أَلَمِنَ أَصْحَابِ الضَّلَالِ."

آثار قلم اعلی ج ۴ ص ۲۴۵

۴-لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

"ای حزب الهی به عون و عنایت جمال مبارک روحی لأحبائه الفداء باید روش و سلوکی نمائید که مانند آفتاب از سایر نفوس ممتاز شوید. هر نفسی از شما در هر شهری که وارد گردد، به خُلق و خوی و صدق و وفا و محبت و امانت و دیانت و مهربانی به عموم عالم انسانی مُشارِبِالْبَنان گردد. جمیع اهل شهر گویند که این شخص یقین است که بهائی است زیرا اطوار و حرکات و روش و سلوک و خُلق و خُوی این شخص از خصائص بهائیان است. تا به این مقام نیائید، به عهد و پیمان الهی وفا ننموده اید زیرا به نصوص قاطعه از جمیع ما میثاق و وثیق گرفته که به موجب وصایا و نصائح الهیه و تعالیم ربّانیه، رفتار نمائیم" ۰

گلزار تعالیم بهائی ص ۷

۵- قسمتی از مکتوب مرقومه از قبل حضرت ولی امرالله به یکی از احباء، ۱۱ آوریل ۱۹۴۹

حضرت ولی امرالله می‌فرمایند:

احبا... بیش از هر چیز در دنیا نیاز ضروری به تعمق و غور در مفاهیم واسعه عهد و میثاق حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء دارند. این اساس متینی است که جز بر آن، هیچ بنای استواری مرتفع نخواهد گشت. کار مؤسسات اداری و تعالیم عمومی امرالله... پیشرفت نمی‌کند و قادر به عملی کردن اقدامی نخواهند بود. مگر اینکه احبای الهی، بهائیانی واقعاً ثابت و راسخ، عمیق، و دارای ايقان و اطمینانی روحانی باشند. در صورتی که درک و فهم یک فرد بهایی از تعالیم الهیه تنها بر جنبه نظری و عقلی مُبْتَنی باشد، درک او سطحی و ظاهری می‌باشد و با هُبُوب اولین رَوَائِح امتحان و افتتان از بیخ و بُن مرتعش می‌گردد. اما اگر شدیداً معتقد به وجود قدرت قدیمه (باشیم که) در مظهر امرالله و از طریق آن حضرت در حضرت عبدالبهاء مودوع بوده است و از طریق ایشان به حضرت ولی امرالله و از طریق آن حضرت در محافل جریان و سریان یافته است و نظمی بر اساس اطاعت و انقیاد ایجاد مینماید و وجود چنین اعتقاد محکمی در احباء سبب ایجاد نظمی میشود (که) هیچ امر دیگری قادر به ایجاد آن نیست؛ بنابراین آن حضرت بسیار مایلند که وقت و توانایی خود را تا حد امکان به آموزش احباء در مفاهیم عهد و میثاق اختصاص دهید.

۶- دو نوع عهد و میثاق

با توجه به مفهوم عهد و میثاق بهایی، حضرت ولی عزیز امرالله وجود دو نوع عهد و میثاق را که به هر دو صراحتاً در آثار امریه اشاره شده است، مورد ملاحظه قرار داده اند. اولی عبارت از عهدی است که هر یک از مظاهر الهیه با بشریت می‌بندد یا به طور محدودتر با مؤمنان خود که در زمرهٔ مُقبِلین و پیروان ظهور بعد، که رجوع حقیقت اوست، قرار خواهند گرفت. دومی همان است که حضرت بهاءالله، ربِّ میثاق، با اهل بهاء در مورد اطاعت از حضرت مولی الوری، مرکز میثاق بسته اند. این صرفاً به منزلهٔ تصدیق و تحکیم توالی انواری است که بعد از هر یک از ظهورات الهیه ظاهر می‌گردند. عهد و پیمان حضرت عبدالبهاء با احباء در خصوص اطاعت از مؤسسات امریه بعد از آن حضرت، نیز در ذیل همین مقوله قرار دارد...

از مکتوب مرقومه از قبل حضرت ولی امرالله به یکی از افراد، ۲۱ اکتبر ۱۹۲۱

انوار هدایت شماره ۵۹۳

۷- عهد و میثاق حضرت بهاءالله

بیت العدل اعظم الهی می فرمایند:

به منظور حفظ وحدت امر اعظمش، و حفظ اصالت و انعطاف پذیری تعالیمش، و تضمین پیشرفت تمامی نوع بشر، حضرت بهاءالله عهد و میثاقی با پیروان خود بستند که به لحاظ قاطعیت و ماهیت صریح و جامعش، در تاریخ ادیان بی نظیر است. در کتاب مستطاب اقدس و در کتاب عهدی و نیز در سایر الواح، حضرت بهاءالله مقرر فرمودند که بعد از صعود مبارک، احباً برای هدایت امور امر الله می باید به حضرت عبدالبهاء، مرکز آن عهد و میثاق، توجه نمایند. حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا با وضع تمهیداتی برای نظم اداری که در آثار حضرت بهاءالله مقرر گشته، به عهد و میثاق تداوم بخشیدند تا بدان وسیله استمرار مرجعیت و رهبری از طریق دو مؤسسه لاینفک ولایت امر الله و بیت العدل اعظم و نیز رابطه ای سلیم بین افراد و مؤسسات امر الهی تضمین شود.

تاریخ به وفور نشان داده است که دین می تواند یا وسیله ای قدرتمند برای همکاری در جهت پیشبرد تمدن قرار گیرد یا سرچشمه ای باشد برای اختلاف با صدماتی بی شمار. قوه وحدت بخش و تمدن آفرین دین هنگامی رو به زوال می رود که پیروان در باره معنا و به کارگیری تعالیم الهی اختلاف نظر پیدا می کنند و جامعه مؤمنین نهایتاً به فرقه ها و گروه های مذهبی متخاصم تقسیم می شود. هدف از ظهور حضرت بهاءالله تأسیس وحدت عالم انسانی و اتحاد همه اقوام است و این آخرین و عالی ترین مرحله در تکامل اجتماع، قابل حصول نخواهد بود اگر آیین بهائی مانند ادیان گذشته به بیماری فرقه گرایی و تضعیف پیام الهی مبتلا گردد. حضرت عبدالبهاء می فرمایند که "بهائیان ... اگر در نقطه ای اجتماع نکنند چگونه سبب وحدت عالم انسانی شوند". و نیز تأکید می نمایند "الیوم قوه محرکه عالم وجود، قوه پیمانست که مانند شریان در جسم امکان نابض است و سبب محافظه وحدت بهائی".

مهم ترین توفیقات قرن گذشته پیروزی عهد و میثاق است که هم امر الله را از انشقاق محافظت نمود و هم محرک آن به سوی استقبال و توان دهی همه مردم و ملل بود. پرسش مهم که به فرموده حضرت

بهاءالله در گُنه مفهوم دیانت است — ”بأی شیء تشدَّ عُرْوَه دینک و حَبَل طاعتک“ (به چه چیز حبل دین و ایمان خود را محکم می کنی؟)

برای کسانی که حضرتش را مظهر ظهور الهی برای این دور مقدس می دانند اهمیت حیاتی و نوینی پیدا می کند. این پرسش، دعوتی است به ثبات بر عهد و میثاق الهی. پاسخ جامعه بهائی به این پرسش تمسک تام به تمهیدات الواح وصایای حضرت عبدالبهاء بوده است. برخلاف روابط متکی بر قدرت دنیوی که نهاد حاکمه شخص را وادار به اطاعت می کند، رابطه میان مظهر ظهور الهی و مؤمنین و همچنین رابطه میان مرجع منصوب عهد و میثاق و جامعه، استوار بر درک و دانش آگاهانه و عشق و محبت است. با ایمان به حضرت بهاءالله هر فرد مؤمن به صرافت طبع، با وجدان آزاد و به خاطر عشق به آن حضرت در ثبوت بر عهد و میثاق الهی و تمسک به الزامات آن راسخ و مستقیم می ماند.

پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۲۸ نوامبر ۲۰۲۳

۸- عهد و میثاق مأخذی است روشن گر و مأمنی است امین

جهانی که اکثراً از نور ظهور حضرت بهاءالله غافل است، در مسائل مربوط به پی بردن به حقیقت، اخلاقیات، هویت و مقصد، به نحو فزاینده‌ای سرگردان و متفرق و از اثرات شتابنده و فرساینده نیروهای تجزیه کننده، آشفته است. اما برای جامعه بهائی عهد و میثاق مأخذی است روشنگر و مأمنی است امین، مصدر آزادی است و منبع توانمندی. هر مؤمنی می تواند در بحر امر اعظم ظهور حضرت بهاءالله تفحص نموده به استنتاجات شخصی خود برسد و بینش های خود را با فروتنی با دیگران در میان بگذارد و روز به روز برای به کارگیری تعالیم مبارک بکوشد. مساعی جمعی از طریق مشورت و هدایات مؤسسات، هماهنگ و متمرکز می شود و این امر موجب تقلیب پیوندها بین افراد، در خانواده ها و در میان جوامع شده، پیشرفت اجتماعی را ترویج می دهد.

به قوه عشق جمال مبارک و با اطمینان حاصله از فرامین صریح هاش، افراد، جوامع و مؤسسات هدایات لازم برای بسط و گسترش امر الله و حفظ اصالت تعالیم را در دو مرجع منصوص عهد و میثاق می یابند. بدین طریق، عهد و میثاق، حافظ و حارس فرایند گفتگو و یادگیری در باره معانی آثار الهی و اجرای تجویزاتش برای نوع انسان در طول دور بهائی می باشد و از تأثیرات مضر اختلافات بی پایان در باره معنی و کاربرد تعالیم جلوگیری می کند. در نتیجه، توازن روابط بین افراد، جوامع و مؤسسات حفظ می شود و در مسیر صحیح خود رشد می یابد و در عین حال، این امکان برای هر کدام فراهم می گردد که به کلیه استعدادهای بالقوه خویش دست یافته، از اختیارات و امتیازات خود استفاده کند. بدین ترتیب جامعه بهائی می تواند با بررسی واقعیت، تولید دانش، توسعه مجهوداتش، و مشارکت در پیشبرد مدنیت، به نحو فزاینده ای متحداً ترقی نماید و هدف حیاتی خود را تحقق بخشد. پس از گذشت بیش از یک قرن، حقیقت بیان حضرت عبدالبهاء که می فرمایند ”محور وحدت عالم انسانی قوه میثاق است و بس“ بیش از پیش آشکار است

۹- بخشی از پیام ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ خطاب به بهائیان آمریکا

شناخت هر پیامبر الهی در دور ظهور او و اطاعت از تعالیم و احکامش دو وظیفه اساسی جدایی ناپذیر می باشد که هر نفسی برای انجام آن خلق شده است. هر فرد این دو وظیفه توأمان را به تصمیم و اختیار خود انجام می دهد؛ تصمیمی که بالاترین تجلی آزادی اراده است که به هر انسانی از سوی خالق مهربان، اعطاء شده است. در این عصر نورانی وسیله تحقق عملی این دو وظیفه، عهد و میثاق حضرت بهاءالله است؛ عهد و میثاق به راستی وسیله ای است مؤثر و قدرتمند تا ایمان فرد به مظهر ظهور از طریق اعمال سازنده، جلوه نماید. عهد و میثاق شامل تدبیراتی است الهی و ضروری برای حفظ اتحاد ارگانیک امرالله و بنابراین مولد قوه محرکه ای می باشد که به فرموده حضرت عبدالبهاء «مانند رگ شریان در جسم امکان نابض است». همچنین به تصریح آن حضرت «بدیهی است که محور وحدت عالم انسانی قوه میثاق است و بس». از طریق عهد و میثاق است که معنای کلام خداوندی هم در تئوری و هم در عمل، در حیات و افعال حضرت عبدالبهاء مُبیین مَنصوص، مَثَل اَعْلای تعالیم الهی و مرکز میثاق آشکار می گردد. از طریق عهد و میثاق است که فرایندهای نظم اداری بهائی «هذا النظم الاعظم... البدیع»، پیش می روند.

۱۰- عهد و میثاق برای زندگی در قرن بیست و یکم به چه معناست؟

عهد و میثاق دلالتی عمیق برای زندگی هر یک از بهاییان دارد. رعایت عهد و میثاق بدان معنی نیست که تنها به اسم بهایی باشیم. تنها پذیرش حضرت بهاءالله و همچنین حضرت عبدالبهاء، حضرت شوقی افندی و بیت العدل اعظم به عنوان جانشین ایشان نیست. عهد و میثاق تار و پودی است که حیات روزمره ما را شکل می‌دهد. عهد و میثاق علاوه بر شناخت سلسله مراتب روحانی فوق شامل همسوئی، هم افکار و اندیشه‌های ما با مرکز جهانی بهائی است و هم احساسات ما. بیت العدل اعظم مرجعی است که باید آگاهانه آن را پذیرفت و افکار و احساسات مان را به آن نزدیک کنیم؛ منطق حاکم بر نقشه‌های ارسالی و هدایات آن را دریافت و از سوی دیگر بتوان عاشقانه در راستای تحقق آن قیام کرد و از خوشحالی و مسرت‌های ذکر شده در پیامهای آنان ما هم به وجد بیاییم.

هدایات بیت العدل اعظم و نیز محتویات سایر آثار بهائی دلالتی بسیار عمیق برای زندگی ما دارد. عهد و میثاق که ادامه «محبت حضرت بهاءالله» است، همانند قلعه‌ای است که ما و جامعه بهائی را محافظت میکند. محافظت از مصرف‌گرایی هیجان‌آور و ناآگاه‌کننده، مادیگرایی (ماتریالیسم) خشن و خشک، فردگرایی افراطی و خودمحور، و سکولاریسمی که قوای سازنده دین را در حیات اجتماع نادیده می‌انگارد. وظیفه ما به عنوان افراد بهائی آن است که عمیق‌تر به حیات روزمره، عادات دیرینه و رسوم رایج اجتماعی مان نگاه کنیم آنها را تحلیل و نقد کنیم و با استفاده از نور آثار بهائی آنها را بررسی کرده، عناصر نامطلوب آن را کنار بگذاریم و نپذیریم و عناصر مطلوب آن را تقویت کرده و ترویج دهیم.

جمال قدم می‌فرمایند: بسمه العظیم محب صادق را غفلت اخذ ننماید و عاشق موافق از آنچه سبب ظهور امر است محروم نماند. ای عاشقان، محبوب ظاهر و ای قاصدان، مقصود حاضر. امروز روز توجه و روز عهد و میثاق است. به قوت و قدرت تمام به جبل محکم الهی متمسک باشید و به ذیل عنایتش متشبث. ظلمت ظلم عالم را احاطه نموده. انشاءالله در این تاریکی از انوار یوم الهی محروم ننماید. زود است مقام و شان هر مقبل مستقیمی در عالم ظاهر شود. کذلک نطق قلمی بامری المحکم المتین.»

۱۱- عهد و میثاق بهائی چیست؟

عهد و میثاق صرفاً درباره ظهور مظهر ظهور جدید و جانشینی مرکز منصوب بعد از درگذشت حضرتش نیست. بلکه به روابط میپردازد؛ رابطه بین خدا و فرد، بین فرد و مظهر ظهور، بین فرد و امر مبارک، میان آحاد مؤمنین و بین افراد و تشکیلاتشان. عهد و میثاق پیوند وظیفه و نیز پیوند عشق و محبت را در هر یک از این روابط تعریف میکند.

حرکت از عرفان به ایقان و از اطاعت به تسلیم محض مستلزم انضباط روحانی است. عاشق با وفا در کمال سرور و انبساط به آنچه که احکام الهی بر او توصیه نموده، اقبال نماید. حضرت بهاءالله تأیید میفرماید: «ان الذی وَجَدَ عَرَفَ الرَّحْمَنَ وَ عَرَفَ مَطْلَعَ هَذَا الْبَيَانِ اَنَّهُ يَسْتَقْبِلُ بَعِيْنِهِ السَّهَامَ لَا ثَبَاتَ الْاِحْكَامِ بَيْنَ الْاَنَامِ». عاشق با وفا در فیوضات حاصله از نماز و روزه مستغرق میگردد؛ از آب حیات بخش کلام الهی جرعه های عمیق مینوشد؛ به نار اشتیاق به تبلیغ مشتعل میشود؛ از تنبلی و تفریحات نالایقه اجتناب نماید و در سبیل خدمت برای رفاه جمیع نوع بشر اهتزاز و انبساط یابد. عاشق با وفا ناظر به این بیان حضرت بهاءالله است که «اجعلوا اشراقکم افضل من عشیکم و غدکم احسن من امسکم».

جامعه نفوس با وفا در امتحانات در کمال اطمینان و بردباری ثابت میماند؛ به نحوی سیستماتیک فعالیت میکند؛ همواره در صفوف منظم پیش میرود؛ حتی وقتی که قوای مخالف از داخل و خارج مهاجم هستند، به وعده مظفریت نهایی اعتماد تام و اعتقاد راسخ دارد.

خلق تفکری جدید ص ۳۲ و ۳۳